

תת"ע 14242/03/20 - אלמקייס אלי נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 14242-03-20 מדינת ישראל נ' אלמקייס אלי
תיק חיצוני: 10153651095

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	אלמקייס אלי ע"י ב"כ עו"ד משה קלברינו
נגד	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה ע"י ב"כ עו"ד
משיבה	אולגה שץ-אברבך

החלטה

לפניי בקשה לביטול כתב אישום מחמת התיישנות בעבירת קנס (שימוש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית).

לנאשם ניתנה הודעת תשלום קנס בגין עבירה של אחיזה או שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית בעת שהרכב בו נהג היה בתנועה, עבירה מיום 4.12.18.

ביום 27.12.18 הגיש הנאשם בקשה להישפט (נספח א' לבקשה). בקשתו התקבלה ביום 28.12.18 (נספח ב' לבקשה).

הזמנה לדין וכתב אישום הוגשו בבית המשפט ביום 31.3.20.

יצוין, כי ביחד עם כתב האישום הוגש לתיק בית המשפט אישור מסירה (נספח ג' לבקשה) הכולל את שם הנאשם, מענו, מספר הדו"ח מושא כתב האישום ומועד המשפט בתאריך 25.5.20. על פי אישור המסירה, הזמנה למשפט חזרה ביום 29.12.19 בציון 'עזב'.

ב"כ הנאשם טוען, כי חלה התיישנות על העבירה, זאת מאחר שההזמנה לדין הגיעה לכתובתו הלא מעודכנת של המבקש לאחר שנה ושלושה ימים, וזאת על אף שהמשיבה נדרשה לשלוח את ההזמנה לדין לכתובתו של ב"כ המבקש, ורק ביום 3.6.20 הודע לב"כ המבקש מועד הדיון; וכן נטען, כי אישור המסירה אינו תקין. לבקשה צורפו העתק בקשה להישפט, מכתב מפנ"א, אישור מסירה, ותדפיס מעקב משלוחים.

המשיבה טענה, כי על פי מכתב מפנ"א הודע לב"כ הנאשם כי הזמנה לדין תשלח לכתובת מרשו בהמשך, וכי אין חובה בדין לשלוח את ההזמנה לדין לכתובתו של ב"כ הנאשם; וכי הזמנה לדין נשלחה ביום 9.12.19, באמצעות דואר רשום, לכתובתו העדכנית של הנאשם במשרד הפנים, כפי העולה מתדפיס מעקב משלוחים שצורף לבקשה, ולא הוצגה כל ראייה לעניין כתובת אחרת של הנאשם, ואין בטענות כנגד אישור המסירה כדי לסתור את חזקת המסירה; ומשהוכיחה המאשימה כי ההזמנה לדין נשלחה לנאשם בתוך שנה מהמועד שבו ביקש להישפט, יש לדחות את טענת ההתיישנות.

דין

סעיף 225א(א) לחוק סדר הדין הפלילי מורה כי:

עברה שנה מיום ביצוע עבירת קנס, לא יוגש עליה כתב אישום ולא תומצא בעניינה הודעת תשלום קנס לפי סעיף 228ב);

עם זאת, סעיף 225א(ב) לחוק קובע כי:

אין באמור בסעיף קטן (א) כדי למנוע הגשת כתב אישום נגד מי שביקש להישפט לפי סעיף 229, אף אם עברו המועדים הקבועים בסעיף קטן (א).

באשר להגשת בקשה להישפט, קובע סעיף 229א(2) לחוק כי -

מי שנמסרה לו הודעת תשלום קנס, ישלם, תוך תשעים ימים מיום ההמצאה, את הקנס הנקוב בהודעה, לחשבון שצוין בה, זולת אם פעל באחת מדרכים אלה:
[...]

(2) הודיע, תוך תשעים ימים מיום ההמצאה, בדרך שנקבעה בתקנות, שיש ברצונו להישפט על העבירה

לאחר מסירת הודעה על רצון להישפט כאמור, קובע סעיף 230 לחוק כי -

הודיע אדם לפי סעיף 229א(א) שברצונו להישפט על העבירה, תישלח לו הזמנה למשפט תוך שנה מיום שנתקבלה הודעתו;

אשר על כן, מועד שליחת ההזמנה לדין הוא המועד הקובע; והיה על המאשימה לשלוח למבקש הזמנה למשפט בתוך שנה מיום קבלת הודעתו על רצונו להישפט.

בענייננו, על פי נספח ד' לבקשה עולה, כי ביום 9.12.19 נשלחה לנאשם ההזמנה למשפט.

עולה אם כן, כי נשלחה לנאשם הזמנה למשפט (ביום 9.12.19) תוך שנה מיום קבלת הודעתו להישפט (28.12.18).

בהקשר זה יצוין, כי לשונו של סעיף 230 לחוק ברורה, ועל פיה יש לשלוח את ההזמנה למשפט בלבד בתוך שנה מיום הבקשה להישפט; ואין כל דרישה בסעיף שהנאשם יקבלה תוך תקופת השנה.

יתרה מזאת, משהוצג אישור מסירה של דבר הדואר הנוגע לזימונו של המבקש לדיון בעניינו, קמה חזקת המסירה בהתאם לתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, לפיה עובר הנטל אל כתפיו של המבקש, להוכיח כי הוא לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו (רע"פ 8604/15 ג'ורג' חנא נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 16.12.2015)). בעניינו, המבקש לא הציג אישור משרד הפנים התומך בבקשתו לעניין שינוי כתובת מגוריו, ולא הוכיח כי שינה כתובתו במשרד הפנים, ולפיכך, לא הפריך המבקש את חזקת המסירה.

חובתו של המבקש לעדכן כתובתו במשרד הפנים, ונקבע כי "מקום בו לא עשה כן, לא יוכל הוא להישמע בטענה כי דברי דואר שנשלחו לכתובת השגויה לא הגיעו לידי" (ראו רע"פ 2096/07 דר' צפורה רייני כוכבי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 01.05.2007)); וראו גם רע"פ 9811/09 שרון סמימי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 29.12.2009); ועפ"ת (מחוזי חי') 6063-11-18 מרדכי בנימין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 19.02.2019).

אשר על כן, בנסיבות בהן בעת משלוח ההזמנה למשפט טרם חלפה תקופת השנה מיום קבלת ההודעה על בקשה להישפט, דין טענת ההתיישנות להידחות.

לאור כל האמור לעיל, הבקשה נדחית.

המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ד שבט תשפ"א, 27 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.